

‘Wat

De jongeman tegenover me was niet onwelwillend. Hij was gekomen om kennis te maken met de nieuwe directeur van de Near East Ministry. Toch waren zijn vragen indringend. ‘Wat moet ik met dat Israëlgedoe? Ik heb een jong gezin. We zijn actief in onze eigen gemeente en betrokken bij evangelisatie. Waarom zou ik dan tijd besteden aan dat hele Israëlgebeuren?’ Ik denk dat daar een hele goede reden voor is. Zonder dat wij Israël zegenen gaat er geen opwekking komen in Nederland. Laat me uitleggen hoe ik tot deze gewaagde uitspraak durf te komen.

Richard Vos

moet ik met dat Israëlgedoe?’

Er lijkt een groeiend verlangen te zijn in Nederland naar een sterke doorwerking van de Geest, zodat de kerken en gemeenten weer groeien en veel mensen worden gered. In de tweede helft van 2016 waren er in de breedte van de kerk verschillende conferenties waarin gelovigen van allerlei kerkelijke achtergronden zich uitstrekten naar meer van de Geest. De insteek van die conferenties was niet zozeer persoonlijke geestelijke groei, maar een intens verlangen om een nieuwe vervulling met de Geest te krijgen, zodat niet-gelovigen door dit werk konden worden aangeraakt. Er gebeurden tijdens die conferenties allerlei mooie dingen. Maar tenzij ik iets heb gemist, is de opwekking toch niet doorgebroken. Sommige mensen hopen al jaren op deze opwekking, anderen hebben na jaren de hoop verloren. Wil God het niet of is er nog iets dat niet helemaal op orde is in de Nederlandse kerken wat Hem ervan weerhoudt ons land opnieuw te zegenen? Met een kleine knipoog naar de titel van een van die conferenties zou ik willen zeggen ‘There is more’ aan het werk van de Geest dan je denkt. Een blijvende krachtige doorwerking van het werk van de Heilige Geest is mijns inziens verbonden aan onze houding ten opzichte van Israël.

De HEER zei tegen Abram: ‘Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen. Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, Ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal Ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij’ (Genesis 12:1-3).

Gezegend met de Heilige Geest

Paulus zegt in Galaten 3:14 dat gelovigen uit de volken, niet-Joden dus, deel mogen hebben aan de zegen van Abraham. Verrassend genoeg zegt hij dan dat dit gaat over de Heilige Geest. Hij parafraseert daarmee Genesis 12:1-3 (zie kader). In Genesis 12 vers 2 staat iets opmerkelijks. God zegt dat Abraham zelf tot een bron van zegen is. In de eerste hoofdstukken van de Bijbel is het steeds God die de bron van zegen is. Tot Genesis 12 kun je zeggen ‘alle zegen komt van boven’. Maar daarna maakt God Abraham en zijn nageslacht zelf tot een bron van zegen hier op aarde. Vanaf dat moment wordt de hoofdadere van Gods zegen op aarde Israël. Wie Israël zegent, zal zelf door God gezegend worden. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik was bij het lezen van Genesis 12 niet direct op de gedachte gekomen dat deze zegen

over het werk van de Geest ging. Ik vermoed dat Paulus zich in Galaten 3:14 heeft laten leiden door de Bijbelse priesterlijke zegen van Aäron. Bij die zegen gaat het er niet zozeer over iets van God te krijgen, maar dat je Hem ontmoet. De aanwijzingen voor het geven van de zegen worden immers afgesloten met de woorden: ‘Zo zul jij mijn naam op het volk leggen.’

De naam van God is Jahweh. Dat is de verbondsnaam van God. Het staat voor: ‘Ik ben er’ en ‘Ik zal er zijn’. Ten diepste gaat het er bij de zegen om dat God bij je is, dat zijn naam - Ik ben er - op je wordt gelegd. Gods nabijheid is bij uitstek de aanwezigheid van de Heilige Geest in je hart. Dichterbij kan Hij niet komen. Samen met Paulus kunnen we dus zeggen dat het uiteindelijk Gods bedoeling is dat door het nageslacht van Abraham de volken aangeraakt worden door de Heilige Geest.

Een zegen voor de wereld

Het is Gods bedoeling dat Abraham en zijn nageslacht tot zegen zijn voor de wereld, met andere woorden, dat door Israël heen God in de wereld aanwezig is. Je kunt je afvragen of Israël deze

Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal Ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij

doelstelling waarmaakt. Wie het Oude Testament kent, kan concluderen dat Israël die roeping maar heel gebrekkig heeft waargemaakt. Veel christenen neigen ertoe daaraan toe te voegen dat na Jezus die roeping om Gods aanwezigheid in de wereld te zijn nu bij de kerk ligt en niet meer bij Israël. Toch is dat meten met twee maten. Want wie zich enigszins in de kerkgeschiedenis verdiept, of wie een eerlijke blik in zijn eigen hart werpt, weet dat het de kerk niet veel beter afaat dan Israël. Na bijna tweeduizend jaar christendom kunnen we zeggen dat het bruidskleed van de kerk ernstig besmeurd is. Veel mensen willen niets met God te maken hebben om alles wat er in kerken gebeurt dat niet goed is. Ik geloof niet in de vervangingstheologie, maar als je het negatief bekijkt, heeft de kerk op het gebied van een slechte reputatie en ernstig falen Israël wel degelijk vervangen. Als vertegenwoordigers van Gods aanwezigheid blijven wij ernstig in gebreke.

Schuldig

Met Paulus kunnen we vandaag zeggen dat zowel Israël als de kerk schuldig is aan het onvoldoende licht verspreiden in de wereld. We hebben beiden Gods genade nodig om weer te worden wie God heeft bedoeld dat we zijn: 'brengrers van Gods aanwezigheid in deze wereld'. We hebben meer dan ooit Gods zegen nodig om onze generatie te winnen voor het koninkrijk van God. Die zegen kan ook komen als we gaan doen wat God heeft gezegd wat je moet doen om gezegend te worden: Israël zegenen.

Kerkgeschiedenis

De recente kerkgeschiedenis laat zien hoezeer het zegenen van Israël verbonden is met het werk van de Heilige Geest. Aan het eind van de negentiende eeuw ontstond in veel kerken in Amerika en Engeland de stellige overtuiging dat de kerk vernieuwing nodig had. Men verlangde naar een herhaling van de uitstorting van de Geest zoals in het boek Handelingen werd beschreven. Men geloofde dat deze geestelijke ervaring op een of andere manier te maken had met de terugkeer van de Joodse gemeenschap naar het land dat God hun had beloofd. Onder invloed van de grote Bijbelleraren uit het eind van de negentiende eeuw baden talloze mensen of God opnieuw zijn Geest in de kerk wilde uitstorten en tegelijk baden ze of Hij de beloften aan zijn oude verbondsvolk Israël wilde vervullen. Het één was volgens hen niet los verkrijgbaar van het ander. Dat gold ook voor de Afro-Amerikaanse prediker William Seymour, die uiteindelijk Gods uitgekozen man werd om leiding te mogen geven aan de opwekking in Azusa Street waar deze zo lang gezochte pinkstergave rijkelijk werd uitgestort. Deze opwekking duurde van 1906 tot 1909. Drie jaar lang werden er dagelijks diensten gehouden. Er bestonden nog geen tv, social

media en internet. Toch stroomden vanuit de hele wereld mensen toe. De impact van deze opwekking laat zich niet in getallen uitdrukken. In de hele wereld zijn sindsdien pinksterkerken ontstaan. De zegen van een tastbare ervaring van de vervulling met de Geest vond in de eeuw daarna in golven ingang in andere kerken en denominaties. Deze zogenaamde charismatische vernieuwing zorgt tot in onze dagen wereldwijd voor de grootste groei van het christendom.

Opmerkelijk

Aan het einde van de jaren zeventig verminderde de wereldwijde groei van de pinksterkerken. Opmerkelijk is dat de internationale koepel van pinksterkerken in die tijd ook afstand nam van een onverdeelde steun aan de staat Israël en het Joodse volk. Wanneer wij een blijvende opwekking in Nederland willen hebben, zullen we ons opnieuw moeten bezinnen op de vraag hoe wij omgaan met Israël. Zijn wij als gelovigen uit de volken het nageslacht van Abraham tot zegen of kleineren we het?

Ten diepste gaat het er bij de zegen om dat God bij je is, dat zijn naam - Ik ben er - op je wordt gelegd. Gods nabijheid is bij uitstek de aanwezigheid van de Heilige Geest in je hart.

Wat is dat zegenen dan?

Mij is altijd verteld dat zegenen 'goede woorden zeggen' betekent. Toch is dat in de context van Genesis 12 een beetje raar. Als je de tekst op die manier leest, belooft God eigenlijk aan Abraham vooral een hoop goede woorden en als wij dan goede woorden over Israël zeggen, zal Hij ook een goed woord over ons uitspreken. Maar het woord *zegen* heeft een diepere betekenis. In het Hebreeuws is het een bijzonder woord. De woordstam komt van het woord *knie*. Zegenen heeft dus te maken met knielen. Vanuit de kerkelijke praktijk heb ik altijd gedacht dat degene die de zegen *ontvangt*, moet knielen. Maar in het Hebreeuwse taaleigen is het precies andersom. Het is degene die de zegen *geeft* die door de knieën gaat. De gevolgen van een zegen kun je uitdrukken als *verrijken*, zowel in kwaliteit als in kwantiteit. Hij die zegent, maakt zich klein om de ander te *verrijken* met wat hij heeft. Wie zegent, blijft niet op zijn eigen verheven niveau staan. Hij maakt zichzelf toegankelijk, deelt zichzelf met degene die de zegen ontvangt. Zegenen is een daad van nederigheid. Een vrijwillig geven uit je eigen overvloed aan een ander.

Afdalen

De grootste zegen die God aan Israël gaf, is zijn Zoon Jezus. De Zoon van God daalt af uit zijn hemelse heerlijkheid, legt al zijn glorie en luister af om te zegenen, om te geven wat wij niet hebben: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing. God geeft zichzelf. Jezus wordt Immanuël genoemd, God met ons. Opmerkelijk is dat Gabriël het tegenover Maria niet over Jezus heeft die de wereld zal redden, maar dat Jezus zal regeren op de troon van zijn vader David. De oude Simeon profeteert in de tempel over Jezus dat zijn optreden zal zijn tot heerlijkheid van het volk Israël! God heeft bij de komst van Jezus de roeping en belofte

voor Israël niet veranderd. Via de redding van Israël komt de redding van God naar de wereld. God maakt zich klein om ons rijk te maken in zijn Zoon. Dat is het ultieme voorbeeld van zegenen.

Israël zegenen

Maar daarmee is het niet klaar. Genesis 12 nodigt de volken uit om Israël te zegenen. Want Israëli's zijn net mensen. Zonder God missen ze het doel van hun leven. Zoals God niet wil dat de volken zijn aanwezigheid mislopen, zo wil Hij ook niet dat Israël zijn aanwezigheid misloopt. Maar God heeft in zijn wijsheid besloten dat niet zelf te doen. Genesis 12 geldt nog steeds. Zoals Hij Israël gebruikt als instrument om de volken te zegenen, zo wil Hij de volken gebruiken om Israël te zegenen. Israël gaat alleen tot geloof komen als de gelovigen uit de volken door een nederige zegenende houding het hart van dat volk winnen voor zijn eigen koning Jezus.

Niet hoogmoedig

Paulus zegt het tegen de gemeente van Rome duidelijk genoeg. Wij gelovigen uit de volken moeten ons niet hoogmoedig opstellen tegen een ongelovig Israël, maar door onze houding moeten we hen tot jaloersheid opwekken (Romeinen 11:11). Op zijn zachtst uitgedrukt is dat de kerk in de loop der eeuwen niet gelukt. We hebben onszelf uitgeroepen tot plaatsvervanger van Israël. Zodra de kerk staatsgodsdienst werd, mochten de bisschoppen van Joodse komaf niet eens deel uitmaken van de kerkelijke synodes. Later werden Joodse mensen in het 'christelijke' Europa verplicht om in erbarmelijke omstandigheden in getto's te wonen en moesten ze door hun kleding herkenbaar zijn als Jood. Na eeuwenlang gekleineerd te zijn, vond de geschiedenis van het

Joodse volk in Europa haar tragische dieptepunt in de Holocaust. Het is zover gekomen dat je in Joodse ogen nog beter atheïst kunt zijn dan christen. De kerk heeft, op een paar uitzonderingen na, eeuwenlang verzuimd om Israël te zegenen.

Praktisch

Hoe kun je Israël tot zegen zijn? Laten we het eerst praktisch houden. Bezoek eens een Joodse gemeenschap hier of in Israël, en vraag je af of ze iets nodig hebben waarin jij of je gemeente kan voorzien. Je kunt bijvoorbeeld een tijd vrijwilligerswerk gaan doen voor de Joodse gemeenschap, hier of in Israël. Stuur als gemeente of kring eens een kaartje naar een synagoge of andere Joodse instelling tijdens een Joodse feestdag, en wens ze een goed feest. Geef je geld aan een goed doel in Israël. En als je dat hebt gedaan, bid met volharding dat God al zijn beloften aan Israël vervult en bid met heel je hart om een opwekking in Nederland. Want de Geest wacht om het complete werk van God te doen, en dat staat niet los van het zegenen van Israël. •

Richard Vos (1968) is sinds 1 maart directeur van de Near East Ministry. Daarvoor was hij op diverse wijzen betrokken bij Israël en werkzaam in het Midden-Oosten in de ontwikkeling van multimediprojecten en onderwijs voor de christelijke gemeenschappen in die regio.

BEELD: Peter de Bruijne